

לאמא / עמרי שטראוס

דברים בהלוויה

אמא יקרה ואהובה,

בדיוק כמו אבא וליאור, גם את בחרת ללכת בזמן שאני נמצא בחופשה. גם ממך לא הספקתי להיפרד כמו שצריך.

ביום חמישי בערב, אחרי שמיכה אמר שהפסקת להגיב ושאת עם עיניים עצומות - הבנתי שזה נגמר. ישבתי על המרפסת ודיברתי אל הנשמה שלך, ואלה היו מילותיי:

אמא אהובה שלי,

אני יודע שאת שומעת כל מילה שלי. רציתי לומר לך תודה ענקית על מי שהיית בשבילי.

כל חיי תמיד עמדת לצדי ותמיד תמכת בי בכל צורה ודרך.

תמיד קיבלת כל דבר שעשיתי, למרות שרוב חיי לא בדיוק עשיתי את מה שמקובל.

תמיד אמרת שמה שחשוב זה שטוב לי. תמיד היית לי אוזן קשבת, ואת תמיד היית הראשונה לשמוע על כל מה שקרה בחיי, טוב או רע.

אמא אני מאוד אוהב אותך, אבל אין צורך שתחכי שאחזור לקיבוץ, בטח לא שכאת במצב הזה, את יכולה ללכת בשלווה. את שומעת אמא - את יכולה ללכת.

למחרת בבוקר התעוררתי בחמש וחצי, פתחתי את הווילון וראיתי את האור הראשון.

יותר מאוחר הסתבר לי שבדיוק בשעה הזו הלכת. עם האור הראשון.

תחסרי לי מאוד אמא, אוהב אותך, עמרי

